

ПРО ЗАПРОВАДЖЕННЯ ЗАКОНУ УКРАЇНИ «ПРО ЗБІР ТА ОБЛІК ЄДИНОГО ВНЕСКУ НА ЗАГАЛЬНО- ОБОВ'ЯЗКОВЕ ДЕРЖАВНЕ СОЦІАЛЬНЕ СТРАХУВАННЯ»

Однією з умов повноцінної інтеграції України в європейське співтовариство є формування соціально орієнтованої економіки ринкового типу, яка включає ефективну систему соціального захисту громадян. Функціонування останньої неможливе без розвитку соціального страхування, що передбачає не лише грошові виплати у разі настання страхових випадків, а й створює правові та економічні умови для запровадження загальнообов'язкового державного соціального страхування.

В Україні з 1998 року і по теперішній час триває процес запровадження загальнообов'язкового державного соціального страхування, який містить п'ять видів соціального страхування (чотири вже запроваджено): загальнообов'язкове державне соціальне страхування з тимчасової втрати працездатності та витратами зумовленими похованням; від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань; на випадок безробіття; пенсійне страхування. На черзі запровадження медичного страхування.

За цей період ухвалено відповідні законодавчі акти, сформовано відповідну нормативно-правову базу, яка постійно удосконалюється. Водночас вітчизняна система соціального страхування потребує подальшого розвитку й удосконалення. Зокрема йдеться про забезпечення прозорості та публічності діяльності фондів, забезпечення уніфікацією бази нарахувань страхових внесків, створення єдиної процедури їх сплати, облік і систему контролю за фінансовими потоками, посилення державного нагляду за ефективним управлінням і цільовим використанням коштів фондів.

Особливо гостро стоїть питання про необхідність впровадження єдиного соціального внеску. Верховною Радою України 8 липня 2010 року ухвалено Закон України №2464-VI «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» (далі Закон). Метою поданого Закону є підвищення ефективності роботи фондів соціального страхування через створення умов для уникнення дублювання ними функцій з обліку платників внесків на загальнообов'язкове державне соціальне

страхування, збору страхових внесків, скорочення адміністративних витрат фондів на виконання цих функцій.

Законом передбачається запровадження в Україні сплати єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, який замінить нинішні страхові внески до чотирьох фондів соціального страхування. Як результат, в одному органі будуть консолідуватися функції обліку платників єдиного внеску збору страхових платежів, прийняття звітності щодо їх сплати, контролю за повнотою та своєчасністю сплати єдиного соціального внеску.

Оскільки пенсійний Фонд має відповідну кадрову та програмно-технічну базу, то саме він має здійснювати функції пов'язані з формуванням страхових коштів для всієї системи загальнообов'язкового державного соціального страхування. Пенсійним Фондом буде запроваджено єдину базу для нарахування страхових внесків, одну форму фінансової звітності. Пенсійний Фонд буде формувати та вести Державний реєстр соціального страхування, котрий включатиме інформаційну систему відомостей про платників єдиного внеску та застрахованих осіб. У застрахованих осіб з'явиться можливість у будь-який час отримувати від органів Пенсійного фонду інформацію щодо сплати страхових внесків і в які Фонди.

Положення Закону набирають чинності з 1 січня 2011 року, крім норм щодо видачі та застосування посвідчень застрахованої особи, які мають набрати чинності з 1 січня 2014 року. Відповідно до пункту 3 розділу VIII Прикінцевих та перехідних положень Закону перереєстрація платників страхових внесків та застрахованих осіб у зв'язку з набранням чинності Законом не здійснюватиметься. Пенсійний фонд спільно з Фондами загальнообов'язкового державного соціального страхування та Державною податковою адміністрацією України проведе звірення платників страхових внесків.

Базу для нарахування та розміру єдиного внеску визначено в розділі III Закону, сформовано майже повністю на чинній базі. Законом передбачається збереження порядку розрахунку диференційованих розмірів страхових тарифів на страхування від нещасних випадків на виробництві. Частина єдиного внеску на цей вид страхування і далі залежатиме від класу професійного ризику до якого віднесено підприємство. При цьому для кожного підприємства з визначеним класом професійного ризику буде встановлено один розмір єдиного внеску. Ставка єдиного внеску для роботодавців змінюється від 36,76 % для працівників з першим рівнем виробничого ризику до 49,7 % — для працівників з 67 рівнем виробничого ризику. Згідно з Законом розподіл єдиного со-

ціального внеску між всіма фондами буде здійснюватися в автоматизованому режимі Державним казначейством України на централізовані рахунки Фондів. З рахунків, відкритих у Державному казначействі, можна здійснювати лише операції щодо перерахування коштів на рахунки Фондів соціального страхування відповідно до визначених Законом пропорцій та повернення безпідставно або помилково сплачених сум єдиного внеску та штрафних санкцій. Це унеможливило будь-яке втручання Пенсійного фонду в розподіл сум єдиного внеску.

Функції Фондів соціального страхування дещо змінюються, але за ними залишаються всі їхні основні функції: керівництво та управління окремими видами соціального страхування, акумуляція страхових внесків, контроль за використанням коштів тощо.

*Строкань І. В., викл.
кафедри іноземних мов ФЕФ*

ТЕСТОВИЙ КОНТРОЛЬ У КОНТЕКСТІ ІННОВАЦІЙНИХ ОСВІТНІХ СТРАТЕГІЙ

В умовах інтеграції України в Європейський та світовий простір успіх майбутніх фахівців різних спеціальностей залежить від рівня оволодіння ними усіма видами мовленнєвої діяльності в різних ситуаціях реального життя.

На думку В. О. Сухомлинського, контроль оцінювання навчальних досягнень учнів та студентів не повинен виділятися з цілісного педагогічного процесу, як щось відокремлене, а має виступати його невід'ємною органічною складовою.

На сучасному етапі вдосконалення навчання в системі вищих навчальних закладів та приєднання України до Болонської декларації запроваджена модульно-рейтингова система, в основі якої тестовий контроль рівня підготовки студентів з метою отримання ними глибоких знань та вміння оперувати цими знаннями.

Тестовий контроль є ефективним засобом активізації навчальної діяльності при вивченні іноземних мов. У навчанні іноземної мови можна виділити такі види тестового контролю: